

Κείμενο-κάλεσμα για την 11η Ιούνη – ημέρα διεθνούς αλληλεγγύης – από συντρόφους από τις ΗΠΑ.

11 Ιούνη 2015: η Μετάβαση:

Ο αγώνας δεν τελείωσε...

Η χρονιά που πέρασε ήταν γεμάτη με αλλαγές και μεταβάσεις για τους φυλακισμένους συντρόφους μας και για εμάς που έχουμε αφιερωθεί στον αγώνα εκτός των τειχών. Τώρα, σταθερά στις ωδίνες της άνοιξης, νιώθουμε υποχρεωμένοι να γιορτάσουμε αυτές τις μεταβάσεις και τις νίκες καθώς νέα ζωή και ενέργεια εκρήγνυνται παντού μπροστά και γύρω μας. Δεν έχουμε συχνά την ευκαιρία να σμίξουμε την γιορτή με τον αγώνα – αλλά τώρα είναι μια από αυτές τις στιγμές! Στις 8 Ιανουαρίου αυτού του έτους το ανατολικό τμήμα του δικαστηρίου της Καλιφόρνια απεφάνθη την αποφυλάκιση του Eric McDavid. Ο σύντροφός μας Marius (Marie Mason) δημοσίως ανακοίνωσε πως ξεκίνησε να αποκαλεί τον εαυτό του με το αρσενικό πρόσημο, ως άντρας, και ξεκινά να ψάχνει πόρους για την σωματική του μετάβαση. Πιστεύουμε πως και οι δύο αυτές μεταβάσεις αξίζουν να τις γιορτάσουμε και αποτελούν έναν λόγο για αγώνα. Σε αυτό το πνεύμα σας στέλνουμε τις σκέψεις μας για την 11η Ιούνη του 2015.

Αρχικά, λίγα νέα για εμάς. Έχουμε νέα διεύθυνση e-mail: june11th@riseup.net ! Αν στείλατε κάτι στην προηγούμενη διεύθυνση, πιο πιθανόν είναι να μην το έχουμε λάβει. Θα μας άρεσε πολύ αν υπάρξουν πολλές μεταφράσεις αυτού του καλέσματος αλλά και άλλο υλικό αλληλεγγύης (πολλά ευχαριστώ στο ContraInfo και σε άλλους για την υποστήριξη με τις μεταφράσεις όλα αυτά τα χρόνια)! Στείλτε πληροφορίες για τα δρώμενα που θα κανονίσετε για την 11η Ιούνη φέτος, αφίσες, μπροσούρες, και οποιαδήποτε ενημέρωση από κάποια δράση στο mail μας. Ανυπομονούμε να ακούσουμε από όλους εσάς και θα ανακοινώσουμε τις δράσεις όταν έρθουν στο mail μας. Κάθε χρόνο γίνονται δράσεις σε νέες πόλεις, και πιστεύουμε πως θα ωθήσετε τους φίλους και συντρόφους σας να συμμετέχουν αυτή την χρονιά.

Αυτή η μέρα είναι μια ετήσια μέρα αλληλεγγύης στους μακροχρόνια φυλακισμένους αναρχικούς, συμπεριλαμβανομένων των Marius Mason και Eric McDavid. Με το κάλεσμα για αυτή την μέρα, στοχεύουμε να εμβαθύνουμε την συνεχιζόμενη αλληλεγγύη στους συντρόφους που αντιμετωπίζουν μακροχρόνιες καταδίκες. Αυτοί, πιο συγκεκριμένα, έχουν το ρίσκο να ξεχαστούν μέσα σε ένα μοντέλο υποστήριξης των κρατούμενων βασισμένο απλά στην αντίδραση σε αιχμές της κρατικής καταστολής και σε άλλες επείγουσες καταστάσεις. Έχουμε αφιερωθεί στο να χτίσουμε ένα μοντέλο αλληλεγγύης που να είναι τόσο μακροχρόνιο όσο και ικανό να απαντά ευέλικτα σε νέες εξελίξεις. Είναι επίσης ζωτικής σημασίας να χτίσουμε νέους συνδέσμους αλληλεγγύης ανάμεσα στους κρατούμενους και στους αγώνες, παρά να υποπέσουμε σε στατικά δίκτυα προσωπικών συνδέσμων και επαφών.

Όντας αρχικά δομημένη ως μια ημέρα αλληλεγγύης στους φυλακισμένους οικο-αναρχικούς, η 11η Ιούνη παραμένει σταθερά ένα σχέδιο για την υπεράσπιση της οικολογίας και τον αγώνα ενάντια στην κοινωνία που βασίζεται στην εκμετάλλευση και στον εγκλεισμό. Καθώς η εστία είναι η αλληλεγγύη στους Marius και Eric, δύο οικο-αναρχικούς κρατούμενους με καταδίκες σχεδόν 20 χρόνων, ο κόσμος έχει εκφράσει την αλληλεγγύη του με βραδιές για γράμματα προς αυτούς, οικονομικές ενισχύσεις, εκδηλώσεις αντιπληροφόρησης, διαδηλώσεις και επιθέσεις. Οποιαδήποτε πραγματική προσπάθεια για βοήθεια προς τους κρατούμενους δεν μπορεί να βασίζεται απλά στην παθητική αλληλεγγύη, αλλά πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την αφοσίωση στην σύνδεση των αγώνων πριν και μετά την φυλάκισή τους. Πιο αναλυτικά για το πλαίσιο και την στρατηγική της 11ης Ιούνης μπορείτε να δείτε εδώ: <http://june11org/about/>

Πέρυσι, καθώς οργανώναμε δράσεις για την 11η Ιούνη, παροτρύναμε την σκέψη για την σχέση ανάμεσα στους οικολογικούς αγώνες και τους αναρχικούς αγώνες ενάντια στις φυλακές. Είναι ξεκάθαρο για μας πως ο κόσμος που απαιτεί φυλακές, απαιτεί επίσης την καταστροφή του περιβάλλοντος – ως αναρχικοί, τα εχθρευόμαστε και τα δύο.

Νιώθουμε ενθάρρυνση από τα αναπτυσσόμενα κινήματα ενάντια στα tar sands (άμμοι πίσσας), στους αγωγούς φυσικού αερίου (LNG), στο fracking (διαδικασία για την συλλογή του πετρελαίου) και στις μυριάδες άλλα καταστροφικά σχέδια προς την οικολογία. Η κλιμάκωση των οικολογικών αγώνων σε όλο τον κόσμο είναι ταυτόχρονα αναγκαία και ενδιαφέρουσα. Τόσο ο Marius όσο και ο Eric παραμένουν αφοσιωμένοι σε αυτούς τους αγώνες, όπως και εμείς μένουμε αφοσιωμένοι σε αυτούς, σε όλους τους φυλακισμένους οικο-αναρχικούς, και στους αγώνες που αυτοί – και όλοι εμείς – είναι αφιερωμένοι. Αλλά αυτόν τον χρόνο μας δόθηκε λόγος για γιορτή – και θα θέλαμε να δώσουμε έμφαση σε αυτό καθώς προχωράμε.

Αυτή την χρονιά ο Marius μοιράστηκε δημοσίως το νέο του όνομα και την χρήση των αρσενικών αντωνυμιών που αντανακλούν καλύτερα στην αρσενική ιδιότητα του φύλου του. Για να παραθέσουμε την δικηγόρο του, την Moira Meltzer-Cohen, που ασχολείται με τις νομικές πτυχές της μετάβασής του, ο Marius είναι κάποιος “του οποίου το θάρρος και η ακεραιότητα έχουν γίνει πιο εμφανή εξαιτίας του γεγονότος πως η ίδια του η ελευθερία και αυτονομία έχουν περιοριστεί σοβαρά.” Στο πρόσωπο ενός κόσμου που συστηματικά υποτάσσει τους τρανς ανθρώπους στη βία, την αποξένωση και κατάχρηση, ελπίζουμε πως όλοι/ες θα δείξουν την αλληλεγγύη τους στην απελευθέρωση των τρανς, με την αλληλεγγύη τους στον Marius και τους πολλούς φυλακισμένους τρανς. Αυτός ο αγώνας πρέπει να απλωθεί πέρα από την απλή οικονομική ενίσχυση. Οι τρανς κρατούμενοι αγωνίζονται όχι μόνο για τις υλικές αναγκαιότητες της ύπαρξης τους, αλλά επίσης αγωνίζονται ενάντια στα συστήματα της κυριαρχίας που δεν θα σταματήσουν ποθενά για να τους εμποδίσουν να είναι απλά αυτό που θέλουν να είναι. Η αλληλεγγύη μας πρέπει να είναι τόσο δημιουργική και ποικίλη όσο σκληρές και καταπιεστικές είναι οι τακτικές του κράτους.

Στις 8 Ιανουαρίου αυτού του έτους, ο Eric McDavid αποφυλακίστηκε έπειτα από εννιά χρόνια φυλακισμένος. Ο Eric επέστρεψε σπίτι του στους φίλους και στην οικογένεια του αφού το ομοσπονδιακό δικαστήριο δέχθηκε την αίτηση του για έφεση της ποινής, αναφέροντας πως το FBI κατακράτησε αποδεικτικά στοιχεία κατά την διάρκεια της δίκης της υπόθεσής του. Εξαιτίας αυτού, ο Eric ήταν σε θέση να δηλώσει ένοχος για μικρότερη ποινή, η οποία ήταν μέχρι και πέντε χρόνια κάθειρξη – τέσσερα χρόνια λιγότερο από τα χρόνια που ήταν κρατούμενος σε ομοσπονδιακή φυλακή. Η εκπληκτική αποφασιστικότητα του Eric και η δέουσα υποστήριξη από την οικογένεια του, τους φίλους και συντρόφους του, όχι μόνο βοήθησαν για την ψυχολογική και φυσική του υγεία όσο ήταν πίσω από τα κάγκελα, αλλά και για την αποφυλάκισή του. Η αποφυλάκισή του μετά από εννιά χρόνια είναι μια τεράστια αλλαγή. Ο Eric τώρα είναι αντιμέτωπος με το να χτίσει μια καινούργια ζωή μετά από σχεδόν δέκα χρόνια σε εγκλεισμό. Αυτή είναι μια νέα φάση αγώνα για αυτόν, και δεσμευόμαστε να συνεχίσουμε την αλληλεγγύη προς αυτόν ακόμα και μετά την αποφυλάκισή του. Αντιμετωπίζουμε νέα ζητήματα σχετικά με το πως να βοηθήσουμε τον Eric κατά την μετάβασή του από το έντονα ελεγχόμενο περιβάλλον της φυλακής σε μια ζωή στην ανοιχτή φυλακή (τις συνθήκες της αναστολής του Eric που συμπίπτουν με αυτές της κοινωνίας ελέγχου στην οποία ζούμε). Παρόλο που δε ζει πια σε ένα κελί από τσιμέντο και συρματόπλεγμα, ο Eric ακόμη αντιμετωπίζει τον κατασταλτικό μηχανισμό του κράτους. Οι κινήσεις του είναι περιορισμένες, οι επικοινωνίες του παρακολουθούνται και περνάει το χρόνο του σε δραστηριότητες που δεν είναι πάντα της επιλογής του. Όλα αυτά περιορίζουν τις σχέσεις του με τις κοινότητες από τις οποίες απουσιάζει τόσο καιρό, κοινότητες που τον ενδιαφέρουν και θέλει να είναι μέρος τους. Πρέπει τώρα να βρούμε τον τρόπο να ελαχιστοποιήσουμε την επίδραση αυτών των περιορισμών και να κάνουμε τη μετάβαση όσο το δυνατό πιο ομαλή και θερμή. Είμαστε ενθουσιασμένοι που αντιμετωπίζουμε αυτήν την πρόκληση 9 χρόνια ωριότερα απ’ ότι περιμέναμε.

Το πλαίσιο των δράσεων της φετινής 11ης Ιούνη θα συνεχίσει να περιλαμβάνει τον Eric βοηθώντας τον υλικά και συναισθηματικά κατά τη μετάβασή του, και διατηρώντας ανοιχτό τον πολιτικό διάλογο σχετικά με τη στοχοποίηση του. Η υπόθεση του Eric παραμένει ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα της κρατικής στοχοποίησης και παγίδευσης αναρχικών σε αυτή τη χώρα. Όμως πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι η υπόθεση

του δεν είναι με κανέναν τρόπο μοναδική. Οι μουσουλμανικές κοινότητες έχουν υποστεί σε μεγάλο βαθμό τέτοιου είδους επιθέσεις από το FBI. Πρέπει πάντα να βρίσκουμε τρόπους να δουλεύουμε με αλληλεγγύη. Η υποστήριξη πρώην κρατουμένων μετά την αποφυλάκιση είναι ουσιαστικό κομμάτι του αγώνα μας, και προφανώς είμαστε κατενθουσιασμένοι που ο Eric μπορεί να βρίσκεται και πάλι ανάμεσα σε φίλους και τη Γη σύμφωνα με τις επιθυμίες του, και κάθε βήμα του επιβεβαιώνει την θέλησή μας για την καταστροφή όλων των φυλακών.

Οι πρακτικές της συνεχούς αλληλεγγύης δεν πρέπει να αποτελούν απλά ένα καθησυχαστικό πολιτιστικό έθιμο: οι πράξεις μας έχουν δυνατότητα να προκαλέσουν πραγματικές υλικές συνέπειες – τόσο θετικές όσο και αρνητικές- για τους φυλακισμένους συντρόφους μας. Καθώς εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους φυλακισμένους συντρόφους μας και τους αγαπημένους τους, ο στόχος μας πάει πιο πέρα από την απλή υποστήριξη τους: στοχεύουμε στη δημιουργία κοινωνικής δυναμικής ενάντια σε ένα ολόκληρο σύστημα εξημέρωσης και οικολογικής καταστροφής. Αυτές οι συνδέσεις νοηματοδοτούν όλες τις κινήσεις αλληλεγγύης, καθιστώντας τις σημαντικά εργαλεία για αυτούς εντός των τειχών, αυξάνοντας όμως παράλληλα και τους κινδύνους όταν οι κινήσεις αυτές δεν είναι καλά υπολογισμένες και είναι ανακριβείς. Όπως πάντα, χρειάζεται πολλή προσοχή και αιχμηρή ανάλυση στην κατάσταση σχεδίων. Αυτή η σκέψη αφορά όλο το φάσμα των δράσεων στήριξης, ακόμη και της οικονομικής ενίσχυσης. Ελπίζουμε ότι οι δράσεις οικονομικής ενίσχυσης δημιουργούν επίσης χώρους για διάλογο και αγώνα. Μια κοινή ανησυχία των συντρόφων που αντιμετωπίζουν μακροχρόνιες ποινές είναι το αν θα υπάρχουν ακόμη ανατρεπτικές δράσεις και συζητήσεις όταν θα βγουν από τη φυλακή. Είναι στο χέρι μας να κάνουμε βέβαιο ότι θα υπάρχουν, και ότι αυτές οι δράσεις και συζητήσεις θα είναι ισχυρότερες, πιο πλούσιες και πιο ουσιαστικές. Τα γράμματα που αποστέλλονται στους κρατούμενους είναι που τους κρατούν σε επαφή με αυτή τη διαδικασία.

Ένα συγκεκριμένο στοιχείο αυτής της διαδικασίας είναι η ανάπτυξη της δυνατότητάς μας για συνεχή υποστήριξη κρατουμένων. Τη χρονιά που πέρασε υπήρξαν νίκες και ήττες καθώς αναρχικοί και άλλοι ανυπότακτοι κρατούμενοι αγωνίστηκαν ενάντια στις συνθήκες κράτησης, με μέσα που περιελάμβαναν απεργίες πείνας και εργασίας. Η απεργία πείνας του Νίκου Ρωμανού και η επαναστατική αλληλεγγύη που τη συνόδεψε μας θύμισε την ανατρεπτική δυνατότητα των αγώνων που οργανώνονται παράλληλα μέσα και έξω από τα τείχη της φυλακής. Όμως καθώς αναρχικοί κρατούμενοι, όπως ο Sean Swain στο Οχάιο ή ο Michael Kimble στην Αλαμπάμα διεξάγουν όλο και περισσότερο αντίστοιχους αγώνες στη Βόρεια Αμερική, το κίνημα συχνά δείχνει την έλλειψη συνδέσεων και δύναμης που χρειάζεται για να προσφέρει ουσιαστική αλληλεγγύη. Αυτή δεν είναι μια κριτική προς τις αφοσιωμένες ομάδες υποστήριξης που συνεργάζονται με αυτούς τους επαναστάτες κρατούμενους, αλλά απευθύνεται στους υπόλοιπους από εμάς, και δείχνει τη σημασία της γενίκευσης των ενεργών μορφών αλληλεγγύης με τους φυλακισμένους.

Μία σημαντική πλευρά του μακροπρόθεσμου σκοπού της αλληλεγγύης στους κρατούμενους είναι η διατήρηση των παλιών συνδέσεων και η παράλληλη δημιουργία νέων συνδέσεων με άλλους αγωνιζόμενους κρατούμενους. Οι πρόσφατα αποφυλακισμένοι σύντροφοι Amelie και Fallon εξέφρασαν καλά αυτήν την ιδέα στην ανοιχτή επιστολή τους το Φεβρουάριο <http://en.contrainfo.espiv.net/2015/02/17/mexican-prisons-open-letter-of...> Η γενίκευση της αλληλεγγύης σημαίνει να ξεφύγουμε από τον περιορισμό του «ακτιβιστικού χώρου» για να αφήσουμε να δημιουργηθούν απρόσμενες νέες σχέσεις. Μέρος της πρότασής μας για φέτος είναι η δημιουργία ισχυρότερων σχέσεων αλληλεγγύης με τρανς αγωνιζόμενους κρατούμενους, τόσο από την πλευρά της άμεσης προσωπικής και πολιτικής υποστήριξης, όσο και με την προοπτική της στήριξης σε μελλοντικούς αγώνες για ασφάλεια, ορμόνες ή άλλους ιατρικούς πόρους και αξιοπρέπεια. <http://supportmariusmason.org/2014/07/07/free-marius-jacob-mason/> Μας ενέπνευσε η Chelsea Manning, που κέρδισε πρόσβαση σε ορμόνες παρά τις αντίξοες συνθήκες που αντιμετωπίζει, υποδεικνύοντας την πιθανότητα νίκης μελλοντικών αγώνων και για άλλους τρανς κρατούμενους.

Συνεχίζουμε να προσαρμοζόμαστε στο σκηνικό που αλλάζει από τις νίκες των φυλακισμένων συντρόφων μας –όπως την αποφυλάκιση του Eric, τη μετάβαση του Marius, την κατάκτηση «μιας ανάσας ελευθερίας» του Νίκου Ρωμανού, και πιο πρόσφατα την υπέροχη επιστροφή των Amelie, Carlow και Fallon- αλλά και τους συνεχείς μετασχηματισμούς του κατασταλτικού μηχανισμού. Αυτές οι μεταβάσεις σηματοδοτούν την επέκταση των αγώνων μας και σε καμία περίπτωση την παύση τους.

«Ο αγώνας δεν τελειώνει, παίρνει νέες μορφές. Γιατί οποιοδήποτε και να είναι το πρόσωπο ή το όνομα, είναι πάντα πόλεμος».

Ευχαριστούμε για την αλληλεγγύη που δείχνετε, στις 11 Ιούνη ή οποιαδήποτε μέρα. Σημαίνει τα πάντα.